

A(P)TITUDINI

*Revistă semestrială
a elevilor și a profesorilor
Anul II, Nr.3, iunie 2017*

*Editura C.C.D. Prahova
ISSN 2501-9538*

ȘCOALA GIMNAZIALĂ “ÎNVĂȚĂTOR RADU ION” VADU-PĂRULUI

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Director Prof. Lazăr Adriana

Director Adj. Prof. Giurgea Gabriela

REDACTORI:

Prof. Covaciu Gabriela

Prof. înv. primar Ungureanu Gabriela

COLABORATORI:

PROFESORI:

Prof. Alexe Emilia

Prof. Covaciu Gabriela

Prof. Diac Simona

Prof. Dobre Mihaela

Prof. Gălățanu Ioana

Director Adj. Prof. Giurgea Gabriela

Secretar Golea Ramona Oana

Prof. înv. primar Lambă Elena

Director Prof. Lazăr Adriana

Prof. înv. primar Ungureanu Gabriela

Ed. Zaharia Nicoleta

ELEVI:

Brânzea Rareș

Cernat Ștefania

Dăscălescu Teodora

Doagă Denisa

Enache Adrian

Gheorghe Emilia

Gheorghe Florentina

Gheorghe Rebeca

Iordache Alecsandra

Jalbă Justina

Lecheș Denisa

Micu Ștefan

Minoiu Diana

Nicolae Denisa

Pleșea Ioana

Vasile Ana Maria

Zidaru Andreea

COORDONATORI:

Prof. Covaciu Gabriela

Prof. înv. primar Ungureanu Gabriela

ADRESA REDACȚIEI: Școala Gimnazială "Înv. Radu Ion", Vadu Părului, Școala
Gimnazială "Dimitrie Sfetescu", com. Albești Paleologu, D.N. 1B, nr. 192, jud. Prahova –
0244232622 / 0244232851

scoaladimitriesfetescu@yahoo.com , gabriela_minea23@yahoo.com

**Revista școlii noastre își propune să informeze cititorii săi despre activitățile
școlare și extrașcolare desfășurate pe parcursul anului școlar 2016-2017**

CUPRINS

Anotimpul cu parfum de vacanță.....	4
ACTIVITĂȚI EDUCATIVE, PROIECTE ȘI PARTENERIATE	
proapse pentru anul școlar 2016-2017	
Fără ură, cu toleranță!.....	5
Primăvara, prilej de bucurie.....	7
Să facem fapte bune!.....	8
Expoziția de desene.....	11
D' ALE PROFESORILOR	
A ajuta, a supraveghea, a disciplina.....	12
Thales din Milet	13
Apa potabilă - poluarea apei cu nutrienți.....	14
Să vorbim și să scriem românește.....	16
Ziua mondială a apei.....	17
2017-Anul sfintelor icoane.....	17
Importanța jocului didactic în activitățile extracurriculare susținute în limba engleză.....	20
Pagina de sport - Istoria jocurilor olimpice.....	22
INSPIRAȚIA ȘI CREATIVITATEA ELEVILOR	
Invitație la lectură.....	24
Despre copii talentați.....	25
Să ne amuzăm puțin.....	28
Despre copiii timizi.....	28
Să ne amuzăm puțin.....	26
Împâslirea.....	28
Credință și tradiție creștină-Rusaliile.....	29
La pas pe pământ românesc-Mănăstirea Caraiman.....	30
Tehnologii revoluționare-Despre smartwatch.....	31
Despre uragane.....	33
Oameni care au scris istorie - Grigore Antipa.....	34
Mondenități	36
Dragă Zâna Primăvara.....	38
Magia vacanței.....	39
Bijuteria furată.....	41
ÎN LOC DE ÎNCHEIERE	
Gândurile unei generații aflate la final de ciclu primar.....	42

ANOTIMPUL CU PARFUM DE VACANȚĂ

Director, prof. Lazăr Adriana

Iunie... Început de vară... anotimp cu parfum de vacanță...

În fiecare an, pe la mijlocul lunii iunie, când vara își începe călătoria pe meleagurile noastre, însoțită de parfumul florilor de tei, elevii învățământului preuniversitar exclamă ușurați „– A mai trecut un an.... a venit vacanța!”. Bucuria lor este explicabilă și am trăit-o și noi la vremea potrivită. Vara, anotimpul lipsit de teme pentru acasă, lipsit de grija trezitului devreme, anotimpul mării și al muntelui, anotimpul mării vacanțe, îi vrăjește.

Apropierea vacanței este prilej de bilanț și emoții pentru elevi, părinți și cadre didactice deopotrivă. Este momentul în care fiecare pune în balanță, pe de o parte ceea ce a dorit și de altă parte, ceea ce a realizat, este momentul când ne punem întrebări orientate pe trei axe: trecut, prezent și viitor.

Serbările și festivitățile de premiere sunt așteptate cu bucurie. După un an de muncă elevii sunt răsplătiți pentru efortul depus, pentru rezultatele obținute.

Anul școlar 2016-2017 a fost un an bogat în activități. Pe lângă activitatea desfășurată la clasă elevii au participat și la multe activități extrașcolare, proiecte și concursuri. Cadrele didactice au continuat opera de valorizare a potențialului elevilor regizând cu răbdare și migală, traseul acestora spre adevăratele valori. Activitățile extrașcolare au completat activitățile educative într-un mod plăcut, adecvat vârstei copilăriei care în zilele noastre nu mai este la fel ca odinioară.

Copilăria acestor vremuri trebuie redefinită pe coordonate mai active și mai responsabile, iar profesorul trebuie să se adapteze preocupărilor actuale ale generației tinere.

Se cuvine să aducem gânduri de mulțumire părinților, parteneri în educație, pentru implicarea în viața școlii și pentru sprijinul acordat colectivului de cadre didactice în demersul de formare a tinerei generații și pentru că nu toți au considerat că rolul lor, al părinților, se sfârșește la poarta școlii.

Mulțumiri și colectivului de cadre didactice care s-a dăruit în efortul de a face lumea mai bună, de a forma caractere, de a trezi în elevi resurse care îi pot împlini, de a pregăti oameni adevărați, într-un cuvânt de a edifica marea operă: educația.

Mulțumiri colectivului de cadre didactice și pentru adaptarea și poziționarea nouă față de elevi și preocupările lor astfel încât activitățile educative să fie interesante și atractive.Și nu în ultimul rând, mulțumiri cadrelor didactice pentru că de multe ori marea familie a școlii a trecut pe primul loc, înaintea propriei familii.

Este sfârșit de an școlar și vacanța bine meritată este aproape, dar orice final anunță un nou început în ciclul perpetuu al formării omului.

FĂRĂ URĂ, CU TOLERANȚĂ!

Concluzia dezbaterii a fost enunțată de copii – “Fii prietenos!”. Acesta a fost și mesajul pe care l-am diseminat în a doua parte a activității, desfășurată la sala de sport, împreună cu toate clasele de la ciclul primar. Acum a fost rândul elevilor clasei a IV-a să fie moderatori! Ei au prezentat materialele din cadrul primei etape, i-au provocat la discuții pe colegii mai mici, i-au îndemnat să se comporte frumos și să reacționeze atunci când sesizează apariția fenomenului bullying. Desigur, au transmis mai departe mesajul „Fii prietenos!”, sub forma unor cocarde, pe care colegii lor le-au purtat mândri câteva zile!

Realizarea clipului, folosind aplicația Animoto, a fost ultima etapă a proiectului. El a fost postat nu doar pe platforma concursului, ci și pe Facebook, astfel încât impactul să fie unul pozitiv, motivant, pentru că ne dorim să fim cu toții mai prietenoși, mai toleranți, mai fericiți!

PRIMĂVARA, PRILEJ DE BUCURIE

Ed. Zaharia Nicoleta

Deși iarna a avut bucuriile ei, micii preșcolari de la grădinița Albești-Paleologu, au așteptat cu nerăbdare sosirea primăverii aducătoare de căldură și culoare.

Aceștia au observat cum natura revine la viață și au fost foarte încântați de activitățile desfășurate în această perioadă: au ajutat la redecorarea sălii de grupă cu elemente specifice anotimpului, au pregătit surprize pentru mămici, au încondeiat ouă de Paști, au plantat flori și au învățat multe lucruri interesante despre plante, găze, păsări, despre munca oamenilor în această perioadă a anului și multe altele.

SĂ FACEM FAPTE BUNE!

Prof. Alexe Emilia

Știți ce este voluntariatul?

„Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistența și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea.” (definiția din Legea Voluntariatului 2006)

Cine este voluntarul?

Voluntarul este persoana fizică, care indiferent de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, apartenența socială, culoare, rasă, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală care desfășoară din proprie voință activități de voluntariat.

În perioada octombrie –decembrie 2016, elevii clasei a V a de la Școala Gimnazială “Înv. Radu Ion “ au făcut fapte bune: prin intermediul campaniei “Dă mai departe “organizată de Editura Trei-Pandora au desfășurat activități caritabile în folosul comunității.

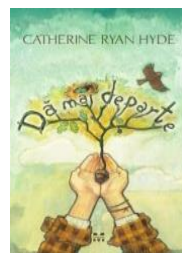
Planul a fost următorul:

1. Prezentarea proiectului și a materialului primit de la editură și stabilirea echipelor.
2. Studiu de caz- elevii au discutat împreună cu părinții și prof. diriginte despre oamenii și copiii mai săraci sau fără ajutor din comunitatea lor (Satul Vadu-Părului/Muru).
3. Strângerea unor alimente pentru a-i ajuta.

4. În luna cadourilor, luna decembrie, cu ocazia Sf. Nicolae, echipele au fost prin sat să viziteze și să ofere cate un mic dar celor aflați în nevoie.

O alta activitate a fost un ajutor pentru animale . Elevii de la cls. a V-a s-au gândit să facă un adăpost pentru câinii comunitari din zona școlii și să îi hrănească. În poze puteți vedea ceea ce au realizat.

Proiectul a participat la un concurs, iar Editura Trei urmează să le ofere celor implicați cartea “Dă mai departe “(Pay it forward) de Catherine Ryan Hyde, care va deveni și o donație pentru școala noastră.

De ce să devenim voluntari?

- pentru a câștiga experiență în vederea obținerii unui job mai bun;
- pentru a nu pierde vremea acasă;
- pentru a-ți face noi prieteni și cunoștințe;
- pentru a învăța lucruri noi și a-ți forma deprinderi utile;
- pentru a da înapoi o parte din ceea ce ai primit de la alții;
- pentru a-ți face contacte utile;
- pentru a te simți util;
- pentru a te distra;
- pentru a face tranziția spre o nouă viață;
- pentru a-i ajuta pe cei mai puțin norocoși;
- pentru a aduce un aport comunității în care trăiești;
- pentru a-ți asuma o responsabilitate;
- pentru a face parte dintr-o echipă;
- pentru a cunoaște și/sau a înțelege mai bine problemele comunității în care trăiești.

Iată câteva opinii ale elevilor implicați în această campanie:

“Această activitate de voluntariat în care am ajutat oamenii neajutorați, a fost o experiență foarte frumoasă. Prima bătrânică pe care am vizitat-o nu vedea și nu auzea prea bine. Am pășit pragul porții și ne-am uitat la casa dânzei. Era foarte deteriorată, aproape dărâmată. Când i-am dat alimentele, bătrânica a început să plângă de bucurie. În acel moment, eu și colegii mei cu care am participat, am văzut cât de fericită era pentru primirea acelor alimente pe care ni le-am putut permite să i le aducem. Noi o întrebam: „Sunt bune?”, iar ea ne spunea cu zâmbetul pe buze și entuziasmată: „Toate sunt bune, toate sunt bune!”. Era foarte fericită. Când ne pregăteam să plecăm spre alți oameni neajutorați, a început să plângă de fericire strigând: „Să trăiți! Să trăiți!”. Bineînțeles am mai ajutat și alți oameni din sat. După această experiență frumoasă, ne-am simțit cumva împliniți...curați.

De aici tragem concluzia că trebuie să ne mulțumim cu situația materială pe care o avem. Alții nici un adăpost nu-și permit, nici măcar un aliment, o pâine...

Mesajul colegilor mei este:

Ajutați și voi în continuare! Fiți buni! (Zidaru Ioana, cls. a V a , Scoala Gimn. „Inv. Radu Ion”)

“Mă bucur că există acest proiect deoarece, putem să ajutăm oamenii nevoiași, să dăm mai departe ce avem să le oferim, bucuria noastră celor ce sunt triști, să facem o faptă bună. Să ne deschidem sufletul pentru cei care nu se plâng și care înfruntă viața cu optimism. Eu sunt pentru cei cu sufletul cel mai bun și curat. Dacă vreți să-i ajutați pe acești oameni nevinovați cu sufletul bun și curat și cu inima larg deschisă, vă rog să o faceți. Împreună le putem oferi un viitor mai bun”. (Torja Ana-Maria, cls. a V-a , Școala Gimn. “Înv. Radu Ion”).

EXPOZIȚII DE DESENE

Elevii clasei a II-a de la Școala Gimnazială “Învățător Radu Ion” Vadu-Părului, coordonați de doamna învățătoare Lambă Elena, au continuat colaborarea cu Muzeul “I.L.Caragiale” Ploiești, participând cu lucrări la expoziția “Minunata lume a copilăriei”. La vernisaj, pe 29 mai 2017, au participat colegii mai mari, elevii clasei a VI-a, alături de doamna dirigintă, Diac Simona, admirând lucrările copiilor din școala noastră, dar și de la Păulești și de la câteva școli din București.

O altă expoziție dedicată copiilor a fost organizată la CCD Prahova. Elevilor de clasa a II-a li s-au alăturat colegi din clasele a IV-a și a VII-a, care au încercat să ilustreze cât mai creativ minunata lume a copilăriei.

D' ALE PROFESORILOR

A AJUTA, A SUPRAVEGHEA, A DISCIPLINA

Prof.înv.primar Lambă Elena

"Nu odată omul tânăr de lângă mine m-a făcut să năzuiesc mai mult decât concepeam într-un moment, m-a făcut să vreau mai mult decât năzuiam atunci. Este ceea ce aş numi un influx de energie, de gânduri cutezătoare, de acţiune, şi dacă esti dispus să ți le însuşeşti fără prejudecăi ori resentimente din partea cui provin, reuşeşti mai bine pe drumul care duce către culmile împlinirilor sociale." (P. Morlend)

"Când predaţi plimbaţi-vă printre rândurile de bănci pentru a-i ajuta pe elevi şi a-i supraveghea !" se spune adesea pentru o mai bună stabilitate şi eficienţă instructiv – educativă.

Interpretabilă situaţie si delicată în acelaşi timp! Pentru a desluşi acest aspect m-aş folosi de empatie. Dacă aş fi elev în clasele primare mi-aş dori ca dascălul meu să treacă adesea pe lângă banca mea fie doar să-i simt prezenţa, iar dacă mâna lui protectoare ar poposi mai des asupra fiinţei mele aş fi cu atât mai fericită. Dacă aş fi adolescentă, plimbarea profesorului prin clasă nu mi-ar produce decât disconfort. I-aş accepta "trecerea" ca pe o normalitate doar în cazul în care ar avea de rezolvat o problema stringentă (lucrări de laborator, prezentarea unor materiale didactice).

În cazul de faţă nu am decât o soluţie: sunt învăţător, iar prezenţa mea printre cei mici este indispensabilă. Lucrăm umăr la umăr, iar ajutorul acordat "partenerilor" mei este ca o binefacere. Nu-mi place să stau lângă ei şi nici nu este indicat în momentul în care au de dus la bun sfârşit o activitate independentă. Atunci prezenţa mea mi se pare inoportună; copilul trebuie lăsat singur, având nevoie de maxima concentrare, de o oarecare intimitate. Mă aplec asupra lui doar dacă îmi solicită ajutorul sau în situaţia în care îl simt neajutorat tocmai timidităţii lui excesive. De undeva, dintr-un colţ al sălii de clasă, îl supraveghez îndeaproape fără ca el să mă perceapă ca pe-o povară.

Nici "întalnirea de dimineaţă" nu prevede un "du-te vino" printre elevi. În mijlocul lor, învăţătorul îşi desfaşoară activitatea stând cât mai aproape de ei. O plimbare nejustificată printre elevi nu ar face decât să agite spiritele. Cât priveşte disciplinarea acestora, dascălul trebuie să-şi găsească o poziţie strategică fără a-i stresa prin prezenţa sa, plimbându-se printre

ei doar de dragul plimbării. A nu se înțelege din acest lucru că aş fi de acord cu acele cadre didactice care odată așezate pe scaunul de la catedră sau, mai nou, într-o bancă liberă uită să se mai ridice până când nu se aude sunetul strident al soneriei. Dacă profesorul ar înțelege din primii ani de activitate că a ști să supraveghezi un colectiv de elevi este o artă care se învață în timp, și-ar da toată silința pentru a-și însuși acest lucru din timp. A-i capta pe elevi prin modul în care vei ști să te prezinți în fața lor, înseamnă că problema disciplinei nu mai este o problemă.

Din fericire, sunt destule cadre didactice care se plimbă printre rânduri pentru a ajuta în primul rând și pentru a supraveghea, dar, din păcate, sunt și foarte multe care o fac doar pentru a disciplina. Sunt două lucruri total diferite asupra cărora ar trebui să se mediteze puțin. Dacă dascălul, oricare ar fi el, și-ar pune și o parte din sufletul său în slujba celui pe care-l vrea instruit și educat, și nu numai bagajul său de cunoștințe, plimbatul printre rânduri ar fi partea cea mai frumoasă și cea mai productivă dintr-o lecție ! Să nu uităm că ei sunt cei care dau sens profesiei noastre de dascăli, ei ne motivează munca investită. Așadar să fim mai aproape de elevi atât cu mintea și trupul, dar mai ales cu sufletul !

THALES DIN MILET

Prof. Lazăr Adriana

Matematicianul, astronomul și filozoful grec Thales a trăit în Milet în perioada 624-546 î. Hr și în anul 582 î. Hr a fost declarat unul dintre cei șapte învățați ai antichității.

Herodot îl menționează ca având strămoși fenicieni, iar Diogenes Laertios afirmă că este urmașul unei familii nobile din Milet.

Thales este fondatorul celei mai vechi școli filozofice materialiste de care se leagă și nașterea matematicii grecești. Aristotel îl considera fondatorul filozofiei.

El este primul matematician care a enunțat și demonstrat teoreme importante în studiul geometriei ca: unghiul înscris într-un semicerc este drept (teoremă cunoscută și de egiptenii antici), diametrul împarte cercul în două părți congruente, suma măsurilor unghiurilor unui triunghi este cât suma a două unghiuri drepte, unghiurile de la baza unui triunghi isoscel sunt congruente (teorema întâlnită anterior la matematicienii egipteni și babilonieni), asemănarea triunghiurilor cu unghiurile respectiv congruente, un triunghi este determinat dacă sunt date o latură și unghiurile adiacente ei, unghiurile opuse la vârf cu laturile în prelungire au aceeași măsură. Chiar dacă unele teoreme se cunoșteau de pe vremea egiptenilor antici, Thales a fost primul matematician care le-a demonstrat.

Thales a fost preocupat și de măsurarea înălțimii unei piramide folosind lungimea umbrei acesteia, a făcut studii matematice pentru determinarea distanței până la țărm a unei corăbii văzute din două puncte de pe uscat.

Ca astronom, Thales este primul care a afirmat că Luna primește lumină de la soare și a prezis cu mare precizie eclipsa de Soare din anul 585 î. Hr. Tot el a studiat mișcarea stelelor din Carul Mic după care navigau fenicienii. Platon spune despre el că odată, fiind foarte preocupat de studiul stelelor a căzut într-o fântână.

Thales este autorul unor maxime foarte cunoscute. Filozoful grec Socrate a considerat maxima lui Thales: „Cunoaște-te pe tine însuși” ca principiul fundamental al gândirii sale, gândire care mai târziu s-a numit socratică.

Tot lui Thales i se atribuie și primele măsurători exacte ale timpului. El a călătorit foarte mult și a avut preocupări și în domeniul comerțului.

Cuvintele înțelepte „Abține-te să faci ceea ce critici la alții!” au fost rostite tot de Thales.

Prin studiile sale, Thales a avut o contribuție importantă în dezvoltarea matematicii, astronomiei și filozofiei.

Bibliografie:

- Caleidoscop Matematic, Vasile Bobancu, Editura Niculescu, București, 2005;
- Matematica Gimnaziului între profesor și elev, Ioan Dăncilă, Editura Aramis, 2001.

APA POTABILĂ – POLUAREA APEI CU NUTRIENȚI

Director adjunct, Prof. Gabriela Giurgea

„Apa este originea și matricea vieții” (Albert Szent)

Apa este considerată „**sângele Terrei**” sau „**inima biosferei**” pentru că se găsește întodeauna acolo unde există viață.

Apa este componentul principal al oricărui sistem biologic.

Ca și aerul, ea constituie factorul principal al menținerii vieții pe Pământ.

Apa constituie o „minune” a planetei noastre; unde este apă este și viață.

Apa este una din cele mai răspândite substanțe în natură, găsindu-se în toate cele trei stări de agregare: **solidă** (gheață, zăpadă, grindină, chiciură), **lichidă** (apă de ploaie, ape subterane, oceane, mări, fluvii, râuri, lacuri, bălți etc.) și **gazoasă** (vaporii de apă din atmosferă și emanațiile vulcanice). În natură nu există apă pură. Apele naturale conțin dizolvate cantități variate de diferite substanțe.

Apa lichidă din natură nu este niciodată pură, fiindcă ea dizolvă o parte din substanțele solide și gazoase cu care vine în contact. Cea mai curată apă este **apa de ploaie** sau **cea provenită din topirea zăpezii**. Apa izvoarelor și a râurilor conține dizolvate gazele din atmosfera: oxigen, azot și dioxid de carbon, apoi cationii: calciu, magneziu, sodiu, și anionii de carbonat, sulfat și clorură.

Apa folosită de om – **apa potabilă** - trebuie să întrunească anumite proprietăți organoleptice, fizice și chimice.

Proprietățile organoleptice ale apei sunt reprezentate de acele caracteristici care impresionează organele noastre de simț, adică gustul și mirosul apei.

Gustul apei este dat de conținutul în substanțe chimice și în primul rând de sărurile minerale și de gazele dizolvate (oxigenul și dioxidul de carbon). Excesul sau carența unora dintre aceste componente poate imprima apei un gust neplăcut (fad, salciu, amar, dulceag).

Mirosul apei este legat de asemenea de prezența în exces a unor elemente naturale sau provenite prin purificarea apei, ca și din unele transformări la care sunt supuse în apa anumite substanțe chimice mai ales poluante.

Apa potabilă nu trebuie să aibă miros caracteristic și trebuie să aibă un gust plăcut. În caz contrar apa poate prezenta substanțe poluante care sunt daunătoare sănătății. Prezența substanțelor poluante în apă poate fi evidențiate și prin culoare apei.

Nutrienții sunt elemente chimice și compuși ai acestora care se găsesc în mediul înconjurător, de care plantele și animalele au nevoie pentru a crește sau supraviețui. Prezența nutrienților în apă, sol și subsol este normală, poluarea reprezentând încărcarea cu substanțe nutritive a factorilor de mediu peste concentrațiile determinate de mecanismele de funcționare a ecosistemelor.

Din punctul de vedere al poluării, nutrienții care prezintă interes sunt diverșii compuși ai azotului și fosforului (nitrații - azotații, nitriții - azotiții, amoniul, azotul organic din resturile vegetale sau alți compuși organici și fosfații).

Sursele nutrienților din sol sunt atât nitrații și fosforul din surse naturale, cât și îngrășămintele chimice anorganice sau cele organice (ureea), organice naturale (provenite din sectorul zootehnic) sau organice vegetale (provin de la plante verzi).

Aplicarea îngrășămintelor pe terenurile agricole este indispensabilă pentru completarea rezervelor de nutrienți din sol și asigurarea suplimentului necesar unor recolte mari, dar aplicarea incorectă sau excesivă conduce la poluarea mediului. Excesul de nutrienți, indiferent de sursa din care provin, ajunge prin spălare sau infiltrație în ape subterane, râuri, lacuri și mări.

Efectele poluării cu nutrienți asupra sănătății omului

Sănătatea oamenilor este afectată în principal de excesul de nitrați în apa subterană sau de suprafață utilizată pentru băut. Niveluri ridicate de nitrați în apa potabilă pot conduce rapid la afectarea fătului, la pierderi de sarcină și la sindromul de “boala albastră” la nou-născuți. Acest sindrom (methemoglobinemia) întâlnit la sugari e provocat de transformarea de către sistemul digestiv al copiilor a nitraților în nitriți.

Nitriții blochează capacitatea de transport în sânge a oxigenului, rezultând colorarea în albastru a pielii și moartea prin sufocare.

Nitrații și nitriții în exces dereglează și funcțiile organismului adult, putând contribui și la apariția unor cancere.

Atenție! Prin fierbere, concentrația de nitrați din apă crește, iar filtrele de purificare nu absorb nitrații!

Bibliografie: Mănescu, S., Cucu, M., Diaconescu, M.L., Chimia sanitară a mediului, Ed. medicală, București, 1994.

SĂ VORBIM ȘI SĂ SCRIM CORECT ROMÂNEȘTE!

Prof. Gălățanu Ioana

Limba română a avut dintotdeauna capcanele sale, însă în asta constă frumusețea studierii sale. Vă invit să vedeți unele dintre cele mai frecvente greșeli apărute în scrierea și vorbirea limbii române!

Greșit	Corect
VROIAM	VOIAM/VREAM
MI-AR PLACE	MI-AR PLĂCEA
SE MERITĂ	MERITĂ
SĂ FI	SĂ FII
FI!	FII!
NU FII!	NU FI!
AR FII	AR FI
TU ȘTI	TU ȘTII
SĂ ȘTI	SĂ ȘTII
AȘEAZĂ	AȘAZĂ
GENOFLEXIUNE	GENUFLEXIUNE
CARAMEA	CARAMELĂ
GHIUVETĂ	CHIUVETĂ
(MERG LA) SERVICI	(MERG LA) SERVICIU
(OCHI) NEGRII	(OCHI) NEGRI
(OCHI) ALBAȘTRII	(OCHI) ALBAȘTRI
ACȚIBILD	ABȚIBILD
HALVIȚĂ	ALVIȚĂ
LINEAR	LINIAR

ZIUA MONDIALĂ A APEI

22 martie 2017

Golea Ramona Oana

În anul 1992 pe 22 martie la Conferința Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare din Rio de Janeiro -a fost adoptată rezoluția 47/193 prin care 22 martie a fost declarată **Ziua Mondială a Apei** . În țara noastră, ”**Ziua Apei**” se sărbătorește începând cu anul 1993.

Obiectivele marcării acestei zile sunt:

- Sensibilizarea populației în privința potențialului pentru o cooperare extinsă;
- Conștientizarea populației cu privire la necesitatea protejării cantitative și calitative a apelor;
- Evidențierea provocărilor cu care se confruntă managementul resurselor de apă, având în vedere creșterea cererii de acces la apă și la serviciile în domeniu.

În prezent, **Ziua Mondială a Apei** este sărbătorită în întreaga lume, în fiecare an aducând în centrul atenției diferite aspecte, tema anului 2017 este „Apa și apa uzată” .

Pentru a rezolva problema apelor uzate se încearca gestionarea corectă a acestora spre eficientizarea circuitului apei pentru toate viețuitoarele, contribuind, astfel la îndeplinirea Obiectivului de Dezvoltare Durabilă 6, care vizează reducerea la jumătate a volumului de ape uzate neepurate și intensificarea procesului de reciclare și reutilizare sigură a apei.

La nivel mondial, majoritatea apelor uzate din locuințe, orașe, industrie și agricultură se întorc în natură fără a fi epurate sau reutilizate, poluând astfel mediul și pierzând substanțe nutritive importante, precum și alte materii recuperabile.

În loc să ca apele uzate să fie irosite, ar trebui redus volumul, dar și reutilizarea lor. În cadrul locuințelor, apele reziduale se pot reutiliza la udarea grădinilor și a terenurilor cultivate. În orașe, apele uzate se pot epura fiind utilizate la udarea spațiilor verzi. În industrie și agricultură, apele uzate pot fi epurate și folosite ca ape de răcire sau ape pentru irigații.

2017 – ANUL SFINTELOR ICOANE

Prof. Dobre Mihaela

În urmă cu 1230 avea loc la Niceea ultimul din cele șapte Sinoade ecumenice ce au tratat problemele Bisericii primelor opt veacuri de Creștinism. Acesta a avut ca principală temă de dezbatere sfintele icoane: sunt ele demne de cinstire, oare nu încălcăm porunca a

doua din Decalog...? Tuturor acestor întrebări, dar si multor altora, au răspuns Sfinții Parinți prezenți, astfel încât astăzi nu exista loc în care să viețuiască creștini, iar icoanele să nu fie prezente.

În acest context, Patriarhia Română a declarat anul **2017 An omagial al Sintelor icoane, al meșterilor iconari și al pictorilor bisericești**. Totodată a hotărât ca acest an sa fie dedicat și **Patriarhului Iustinian și apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului**.

Cu acest prilej au fost organizate numeroase expozitii, simpozioane, concursuri, discursuri pe diferite teme teologice. Însă aceste discuții vor preocupa pe prea puțini dintre noi, nu suntem nici teologi și nici artiști iconari, dar suntem creștini și atunci trebuie să ne preocupăm, să căutăm și să aflăm mai multe despre ICOANĂ: de unde vine, ce este, de ce devenim mai pioși și mai cumpătați în prezența ei, icoanele chiar fac minuni?

Să începem cu începutul, iar acesta este chipul lui Hristos imprimat pe mahrama Sfintei Veronica: Sfânta Veronica este femeia pe care Mântuitorul Iisus Hristos a vindecat-o de curgerea sângelui. Mai tarziu, tot Veronica va fi aceea care va întinde Mantuitorului o mahramă, spre a-Și șterge chipul îndurerat, în drumul Lui spre Golgota. Potrivit tradiției creștine, chipul Mântuitorului s-a întipărit pe mahrama sfintei.

Veronica este un nume compus din două cuvinte, unul de origine latină (“vera”, adică “adevarat”) și altul de origina greacă (“eikon”, adică “icoană” sau “chip”). Prin alaturarea celor două cuvinte se obține un nume ce înseamnă “Adevarata Icoană” sau “Adevaratul Chip”. Acest nume trimite, în mod evident, la chipul Mântuitorului, imprimat pe mahrama sfintei.

Tot în primul secol, Sfântul Luca, unul dintre cei patru Evangheliști, zugrăvește prima icoană ce o înfățișează pe Maica Domnului cu Pruncul, folosind ceara, iar la vederea ei Fecioara exclamă: „Darul Celui ce S-a născut din mine și al meu să fie cu icoana aceasta“.

Sfântului Luca i se atribuie și prima icoană a Sfinților Apostoli Petru și Pavel.

Cu alte cuvinte, icoana este reprezentarea chipului unei persoane sfinte cu ajutorul culorilor și pensulelor, dar, mai ales, cu ajutorul harului, pentru că nu oricine, oricât de talentat ar fi, nu poate zugrăvi icoane.

De-a lungul secolelor, icoana a devenit un obiect de cult fără de care nu am vedea desăvârșit chipul Bisericii, pentru că rolul ei este unul esențial. Când pătrundem în Sfânta Biserică, primul lucru care ne impresionează este pictura, transpunându-ne într-o altă lume, copleșindu-ne sufletul de bucurie ce ne apropie și, totodată, îi dă slavă lui Dumnezeu. Această pictură, ca și muzica bisericească și tot ceea ce aparține ortodoxiei, respectă normele, canoanele Sfinților Părinți care s-au stabilit în decursul timpului, și s-au desăvârșit în icoana bizantină, care a dat întreaga măsură a frumuseții.

Icoanele sunt numite în mod metaforic “ferestre către cer” și pe drept cuvânt, pentru că ele reprezintă o punte directă de legătură a omului cu lumea veșniciei. Ortodoxia românească păstrează numeroase mărturii ale acestei legături: de la domnitori români ce nu au conceput existența ca neam unitar și independent fără manifestarea unei identități ce aparține dreptei credințe (Neagoe Basarab, Ștefan cel Mare, Constantin Brancoveanu), până la artiști ce au transpus în operele lor o părticică din dragostea lor față de Dumnezeu (Nicolae Grigorescu, Constantin Brâncuși,).

Privită din perspectiva omului modern, care cu ajutorul unui buton sau chiar a unui simplu cuvânt sau gând obține ce-și dorește, credința în general și icoana în special, pot părea ceva cel puțin desuet. Însă nu de puține ori ne sunt aduse în fața atenției mărturii ale unor fapte minunate ce s-au petrecut cu semeni de-ai noștri, oameni care au conștientizat că oricât am evolua, deasupra noastră va rămâne întotdeauna Dumnezeu. Comunicarea noastră cu Dumnezeu prin rugăciune, prin mijlocirea Sfinților zugrăviți în Sfintele icoane, trebuie privită, nu ca un regres, ci dimpotrivă ca un progres, e constatarea firească a omului inteligent că noi nu suntem doar materie, ci suntem de-o potrivă și spirit, adică parte a Divinității.

IMPORTANȚA JOCULUI DIDACTIC ÎN ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE SUSȚINUTE ÎN LIMBA ENGLEZĂ

Prof. Covaciu Gabriela

Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extrașcolare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Prin urmare, elevii învață mult pentru a avea rezultate bune și a promova.

Pe lângă studiu însă, tinerii trebuie să mai fie și conștienți de lumea exterioară și de tot ce se întâmplă în jurul lor. Cu alte cuvinte, dezvoltarea individului trebuie să se facă pe cele două planuri: intelectual și fizic.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea sprijinului pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Activitățile extrașcolare sunt complexe, astfel încât elevii pot fi implicați în funcție de interesele fiecăruia. Nu este necesar ca ei să exceleze în aceste activități, important este faptul că la sfârșit, tinerii asimilează niște experiențe noi care îi vor ghida mai departe.

Printre modalitățile de desfășurare a activităților extracurriculare se află și jocul.

Jocul este activitatea îndrăgită de elevi la orice vârstă. Chiar dacă sunt în clasele primare sau la liceu, elevilor le place să se joace.

Prin joc elevii simt că nu mai sunt constrânși, iar activitatea devine un mod de a se relaxa și de ce nu, chiar de a se distra. Jocul este o activitate creativă și recreativă prin care elevii devin implicați în procesul educativ, iar informația este reținută mai ușor. Buna dispoziție este esențială în timpul activităților de limbi străine. Jocul este cu siguranță veselie, distracție, libertate și poate, marea fericire a copiilor.

Jocurile implică ideea de competiție, făcând ca elevii să fie activi și le permite să fie spontani. Cooperarea și comunicarea sunt cuvintele cheie ale unui joc. Pentru a propune un joc elevilor, un profesor trebuie să pregătească activitatea dinainte, deoarece chiar dacă pentru elevi pare doar un simplu joc, cadrul didactic urmărește ceva atunci când îl propune.

Trebuie avute în vedere obiectivele activității și scopul utilizării jocului respectiv, trebuie să existe o legătură între joc și problematica învățată.

Folosirea jocurilor în activitățile extracurriculare susținute în limba engleză implică deopotrivă avantaje și dezavantaje. Printre avantaje se numără faptul că li se stârnește curiozitatea și interesul elevilor privind problema respectivă, învățatul se îmbină cu joaca, atmosfera în clasă este relaxantă și nu tensionată. Problemele de limbă sunt însușite într-un mod activ și natural iar elevii sunt încântați să lase deoparte manualele sau culegerile de exerciții, fiind receptivi la activitate. Jocul ajută elevii să-și aducă aminte mai repede ceea ce au învățat, punându-se accent pe fluentă și pe dezvoltarea competențelor comunicative în învățarea unei limbi străine. Prin joc activitatea devine centrată pe elev, profesorul nemaifiind cel care dirijează activitatea, el doar o organizează și apoi poate chiar deveni participant la joc.

Dezavantajele folosirii jocului în activitățile extracurriculare urmează a fi menționate în continuare.

În primul rând, în timpul jocului elevii pot deveni gălăgioși iar acesta poate fi un eșec dacă nu sunt stabilite regulile de la început. Întrucât majoritatea jocurilor se desfășoară în echipe (sau perechi), există riscul ca doar cei mai buni elevi din fiecare grupă să rezolve cerințele jocului iar ceilalți membri să și le însușească fără să le fi înțeles. De asemenea există riscul ca elevii să folosească limba nativă în interiorul grupului atunci când se pregătesc pentru soluționarea cerinței iar profesorul trebuie să le menționeze că e necesar să se vorbească în limba străină oricât de des este posibil.

Exemple de jocuri uzuale folosite la activitățile extracurriculare susținute în limba engleză:

Mima- prin jocul de mimă urmărim ca elevii să demonstreze că se pot exprima atât verbal cât și nonverbal. Elevii primesc niște bilețele în care au scris fraze sau doar cuvinte pe care unii le au de mimat iar alții trebuie să le ghicească. Elevii sunt foarte încântați de această activitate deoarece presupune multă buna dispoziție și toți își doresc să participe.

Bingo- putem recurge la acest joc atunci când vrem ca elevii să-și însușească cuvinte aparținând unui anumit registru semantic. Fiecare elev scrie nouă cuvinte referitoare la tema în discuție, apoi sunt atenți la profesor care rostește pe rând niște cuvinte. Pe măsură ce elevul aude menționat un cuvânt pe care l-a scris și el în careul său îl taie și când a bifat toate elementele din table strigă Bingo. Primul care a făcut Bingo este câștigător.

Puzzle- prin aducerea de puzzle în cadrul orei de limba engleză încercăm să le stârnim elevilor curiozitatea și creativitatea, dar și să le stimulăm imaginația. Piese de puzzle odată aranjate la locul corespunzător indică tema zilei. Se lucrează în echipe.

Un copil creează o poveste pe care a întrerupt-o după câteva fraze, ultimul cuvânt fiind „și” , „atunci” , „când”. Povestea este continuată de un alt elev și așa mai departe. În acest mod toți elevii au posibilitatea să creeze, să-ți imagineze continuarea acțiunii, punându-și astfel în valoare potențialul creator.

Joc de cuvinte- să scrie cât mai multe cuvinte care se termină cu o literă oarecare, în timp limitat.

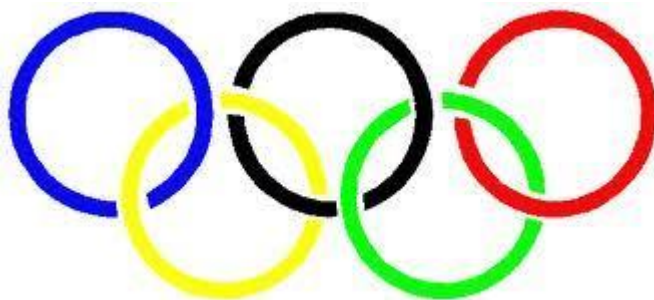
Cuvintele trebuie să aibă legătură cu tema propusă. Elevii care nu știu să dea exemplu de cuvânt când le vine rândul sunt eliminați din joc.

În concluzie, se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în școală dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire și stilurile de lucru în clasă. Din experiența didactică, am putut constata că jocul didactic oferă elevului cadrul adecvat, prielnic, pentru o acțiune independentă. Există o mare diversitate de jocuri didactice și activități creatoare care ajută elevii să învețe mai ușor limba engleză.

Atat activitățile școlare cât și cele extrașcolare nu trebuie doar să educe tinerii în spiritul societății actuale, ei trebuie învățați în primul rând să se adapteze. Astfel, ei vor fi pregătiți pentru o lume nouă, o lume a lor.

PAGINA DE SPORT ☺

ISTORIA JOCURILOR OLIMPICE

Prof. Simona Diac

Olimpiade - Întreceri sportive de importanță fundamentală în istoria, religia și mitologia greacă, care se desfășurau o dată la patru ani în câmpia Olimpia, în nord-vestul Peloponesului, loc de cult închinat din vremuri străvechiului Zeus Olimpianul.

La jocurile olimpice participau atleți proveniți din toate cetățile Greciei, care – sub protecției lui Zeus, zeul suprem, mai presus de luptele continue ce opuneau una alteia cetățile grecești, beneficiind de armistițiul sacru stipulat pentru toată durata întrecerilor, puteau ajunge nevătămați la locul competiției din centrele aflate în luptă, transferând astfel rivalitățile din planul militar în cel athletic.

Întrecerile, care vor suferi diverse transformări de-a lungul secolelor, se limitau inițial la concursul de alergare pe o distanță de 200 metri; treptat, programul competițiilor a fost extins și diversificat, astfel că în jurul secolului al V-lea ele includeau concursuri de alergare pe diferite distanțe (200, 400, 4300 metri), curse în care participanții alergau înarmați pe o distanță de 400 metri (hoplitodromia), lupte, pugilat, Pancration, pentatlonul – cuprinzând concursul de alergare, lupta, aruncarea discului, aruncarea suliței, săritura în lungime; de asemenea, întreceri călare și curse de bige și cvadrigă (care cu două, respectiv cu patru roți).

Data de începere a jocurilor, care se desfășurau vara, era adusă la cunoștința întregii Grecii, cu mult înainte, de crainici speciali ce străbăteau diferitele regiuni și anunțau armistițiul sacru, care începea cu o lună înaintea întrecerilor și se încheia la o lună după terminarea acestora. Atleții trebuiau să îndeplinească anumite condiții fundamentale: trebuiau să fie în primul rând cetățeni greci liberi și să nu fi suferit nicio condamnare; trebuiau să se prezinte cu o lună înaintea începerii concursurilor la Olimpia, unde își definitivau antrenamentul.

Apoi, începeau jocurile; acestea durau cinci sau șase zile, cel puțin în faza în care ajunseseră în epoca clasică, când desfășurarea lor pare să fi fost organizată după un program destul de regulat și consolidat; din cele cinci sau șase zile o bună parte era destinată

ritualurilor religioase. Printre cele mai importante amintim jurământul solemn prestat în prima zi în fața altarului lui Zeus Orkios, adică „protector al jurămintelor”, de către atleți, antrenorii lor și arbitri, care jurau cu toții să participe la jocuri cu lealitate și să respecte regulile acestora; grandiosul sacrificiu a o sută de boi, care avea loc în fața templului lui Zeus, pe altar, în ziua a treia; și procesiunea din ultima zi, ce preceda încununarea învingătorilor cu ramuri de măsline, precum și fastuosul banchet cu sacrificiile finale. Pentru învingători, sărbătoarea continua la întoarcerea în patrie, unde erau de asemenea întâmpinați cu toate onorurile; în cinstea lor era oferit un banchet public la care se cânta un imn (special compus în onoarea lor și care le preamărea victoria), aveau parte de onoruri publice și, de obicei, li se ridica o statuie.

În epoca romană jocurile olimpice au cunoscut o deosebită dezvoltare datorită împăratului Nero, care la întrecerile tradiționale a adăugat și concursuri de muzică și de poezie; la acestea din urmă a participat și el însuși, câștigând de șapte ori.

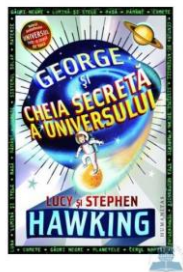
Semnificația originară a jocurilor era însă pierdută; ele vor cunoaște un declin inevitabil, sancționat prin suprimarea lor în anul 393 d.Hr. de către împăratul Teodosius, în contextul politicii sale de eliminare a oricărei urme a vechilor culte păgâne.

INSPIRAȚIA ȘI CREATIVITATEA ELEVILOR

INVITAȚIE LA LECTURĂ

Zidaru Andreea, clasa a VII-a

George și cheia secretă a Universului este un roman (aproape) SF pentru copii. După ce ajung în clasa a VI-a și încep să învețe *FIZICA* la școală, toți copiii ar trebui să citească această carte.

Chiar și cei care sunt deja la vârsta adolescenței ar putea să o citească fără probleme, pentru că îi va încânta. Nici adulții nu ar trebui să o ocolească, mai ales că, din păcate, sunt atât de mulți care cred că știința este doar ceva așa care să încurce lucrurile și să complice existența tuturor.

Cartea are de toate pentru un copil sau un adolescent: intrigă, acțiune pe muchie de cuțit, aventuri fantastice alături de multe detalii științifice, bine introduse în context, ca să facă lectura atractivă și învățarea o adevărată joacă.

Nu vreau să vă povestesc acțiunea cărții, dar nu pot totuși să vă ascund faptul că în cele din urmă binele învinge răul, pentru că altfel, ce rost ar mai avea educația? Iar cu un profesor ca Stephen Hawking, totul devine foarte clar!

Sper să pot citi și să vă spun și vouă câte ceva și despre celelalte cărți din aceeași serie (mai sunt încă două), în care George, un băiat care nu prea îndrăgea știința (la început), începe să o descopere cu ajutorul prietenilor săi și a unui super-computer.

Recomand tuturor copiilor și adulților, cartea, ca pe o lectură încântătoare. Eu personal am început-o și în câteva ore dintr-o zi am „dat-o gata” pentru că efectiv nu am mai putut să o las din mână. În plus este și ilustrată cu niște desene amuzante, dar și cu o mulțime de fotografii ale unor elemente din spațiul cosmic. Lectură frumoasă vă urez!

DESPRE COPIII TALENTAȚI

Gheorghe Emilia, clasa a VIII-a

Copiii talentați (dotați, înzestrați sau sclipitori) – oricare dintre aceste nume li se potrivește - au nevoie de condiții speciale, adaptate nivelului lor de inteligență și talent.

Cum îi putem deosebi pe acești copii de ceilalți:

- se plictisesc adesea la ore;
- au probleme de comportament la școală;
- au note proaste, deși sunt foarte inteligenți;
- sunt frustrați de ritmul prea lent de predare sau învățare al colegilor;
- sunt percepuți ca fiind aroganți;
- sunt avansați pentru vârsta lor, în special la citit și ca vocabular;
- lucrează independent;
- sunt buni lideri/conducători;
- sunt persoane care își asumă răspunderea;
- au o imaginație bogată, visează cu ochii deschiși;
- sunt creativi.

În alte state ale lumii, unii copii sunt nominalizați de către profesori pentru a fi admiși la școli speciale. Acești copii sunt apoi fie monitorizați, fie supuși mai multor teste care, odată trecute, permit înscrierea lor în aceste școli.

Multe persoane cu putere decizională, dascăli și părinți consideră în mod eronat că dacă acești copii studiază în clase obișnuite, ei vor ridica nivelul întregii clase, dar lucrurile nu stau așa.

De ce acești copii talentați nu reușesc să ridice nivelul colegilor săi? S-ar putea presupune că un copil care înțelege foarte ușor și foarte repede materia, ar avea timp suficient să-i ajute pe colegii care au dificultăți. Din păcate, acest lucru nu este adevărat.

În medie, un copil are nevoie să-i fie prezentat un concept de 32 de ori pentru a-l înțelege. Un copil talentat are nevoie de o repetare de 2-3 ori, iar uneori înțelege de prima dată. În momentul imediat următor, acești copii speciali sunt pregătiți să asimileze mai mult.

Dar profesorul va continua să repete acel lucru pe care ei deja și l-au însușit.

În consecință, copiii talentați care învață în clase obișnuite, tind să devină visători, să-i ignore pe profesori și/sau – mai ales la vârste fragede - să se comporte obraznic. Aceasta duce, bineînțeles, la obținerea unor note mici, iar copilul va fi perceput ca arogant de către colegi, mai ales că el își exprimă de obicei frustrarea în mod fățiș: “Dă-ți seama singur!”, “Doamne, ce prost!”).

Lăsând acești copii în școlile obișnuite, ei nu-și vor putea atinge potențialul mental, vor deveni frustrați și-și vor pierde dorința și interesul de a învăța. Iar acest lucru este o pierdere atât pentru ei, cât și pentru societate.

Cea mai bună soluție ar fi ca acești copii să fie incluși în clase de câte 8-15 elevi, cu un sistem de predare rapidă, la care ei se pot adapta ușor. Aceste clase cu un număr redus de elevi le pot permite să se cunoască unii pe alții mai bine și să facă mai ușor schimb de idei.

În final, trebuie să înțelegem ca acești copii nu sunt aroganți și nu au probleme de comportament sau dizabilități de învățare, ci pur și simplu au un alt mod de a acumula cunoștințele și de a face conexiuni între date, evenimente etc.

Bibliografie: <http://www.educapriniubire.ro/articole/copiii-talentati-sau-sclipitori.html>

SĂ NE AMUZĂM PUȚIN

GLUME, BANCURI, CURIOSITĂȚI....

În săptămâna „Școala Altfel”, elevii noștri au participat la concursul „Pus pe haz”, organizat de editura Corint. Glumele au fost variate, pe domenii de interes, urmărite de juriu pe baza unei grile bine stabilite.

Iată, câteva dintre cele mai reușite!

Despre animale

- De ce sunt pisicile bune la jocurile video?
- Pentru că au nouă vieți!

- De ce câștii nu știu să danseze?
- Pentru că au două picioare stângi!

- Ce îi spune un purice altui purice?
- Mergem pe jos sau luăm un câine?

Un câine se laudă unei pisici că știe un cuvânt în altă limbă.

Pisica: Da? Ia spune-l!

Câinele: Miaaau! (Doagă Denisa, premiul I)

O furnică se pensa și, dintr-o dată, și-a smuls capul! (Cernat Ștefania, premiul al III-lea)

Despre școală, familie, prieteni

Dacă eu nu fac probleme la matematică, matematica de ce îmi face probleme?!

Un profesor predă un curs de geografie la 20 de blonde. El întreabă:

- Unde este America pe hartă?
Nicol se ridică și arată America pe hartă.
- Foarte bine, foarte bine! spune profesorul.
- Cine a descoperit America?
19 blonde se ridică și strigă în cor:
- Nicol! (Pleșea Ioana, premiul al II-lea)

ÎMPÂSLIREA

Vasile Ana Maria, clasa a VIII-a

Împâslirea reprezintă o metodă deosebită de a realiza diverse accesorii din lână. Există 2 tehnici utilizate frecvent pentru a împâsli lâna:

1. împâslirea cu acul

2. împâslirea cu apă și săpun

Voi încerca să explic prima tehnică.

Împâslire cu acul implică folosirea unui **ac ascuțit**, special pentru această tehnică. Este realizat din oțel subțire și prezintă ghimpi foarte, foarte mici.

Lâna folosită este tot una specială și se cumpără din magazine de mercerie. Pentru a găsi pe net, puteți scrie în motorul de căutare "lână pentru împâslire".

Cum se procedează?

- se desfac fâșiile pufoase de lâna;
- se așează în forma dorită, pe un burete tare;
- cu acul, ținut perpendicular pe suprafața de lucru, se bate lâna de cât mai multe ori, pe toată suprafața care se dorește a fi împâslită, până când se formează modelul dorit;
- dacă este nevoie, se taie cu foarfecele sau se împing cu acul, pentru mici retușuri.

În general, tehnica împâslirii cu acul se folosește pentru a realiza accesorii mai mici sau mai puțin voluminoase, având în vedere că întreg procedeul este destul de anevoios. Acest fel de împâslire este foarte util atunci când se dorește realizarea unor forme mai complexe sau atunci când este utilizat un anumit șablon.

Pe de altă parte, se poate spune că rezultatul acestei tehnici tinde mai mult spre perfecțiune decât atunci când este folosită cealaltă modalitate de împâslire.

Bibliografie: <http://atelier-de-handmade.blogspot.ro/2011/12/tehnici-si-metode-in-handmade-3.html>

CREDINȚĂ ȘI TRADIȚIE CREȘTINĂ

RUSALIILE

Nicolae Denisa, clasa a VIII-a

Rusaliile sau Cincizecimea, una dintre cele mai vechi sărbători creștine, este prăznuită la 50 de zile de la Înălțarea Domnului, când Duhul Sfânt s-a coborât la apostoli, fiind cunoscută și ca ziua întemeierii Bisericii, când s-au convertit la creștinism 3.000 de oameni.

De Rusalii se leagă mai multe superstiții și oamenii păstrează încă unele tradiții: își împodobesc casele cu frunze sfințite de tei sau de nuc, pentru a îndepărta duhurile rele, ung ușile cu usturoi, pentru a fi feriți de ghinion tot anul și dansează Jocul Călușarilor, pentru a alunga spiritele Ielelor care vin să facă rău.

Ortodocșii sărbătoresc, duminică și luni, Cincizecimea sau Pogorârea Sfântului Duh peste sfinții apostoli, sărbătoare creștină care mai este cunoscută în popor ca Rusalii sau Duminica Mare.

Sărbătoarea Rusaliilor este una dintre cele mai vechi sărbători creștine, împreună cu cea a Paștilor, fiind prăznuită încă din vremea sfinților apostoli. Până către sfârșitul secolului al IV-lea și începutul secolului al V-lea, Cincizecimea era o dublă sărbătoare: a Înălțării Domnului și a Pogorârii Sfântului Duh. Apoi, sărbătoarea a fost separată, Cincizecimea rămânând numai ca Pogorâre a Duhului Sfânt.

Când s-au împlinit cincizeci de zile de la Înălțare, s-a auzit un tunet care a străbătut mulțimea adunată la Ierusalim din toată lumea. Duhul Sfânt s-a văzut în chip de limbi de foc, pogorând nu numai peste cei doisprezece apostoli, ci și peste cei șaptezeci de ucenici. Apostolii au început să vorbească în limbile tuturor neamurilor și să se înțeleagă între ei, iar mulțimea a crezut că sunt beți. Atunci, Sfântul Apostol Petru a vorbit în mijlocul mulțimii, iar 3.000 de oameni s-au convertit la creștinism. Se crede astfel că Cincizecimea este sărbătoarea întemeierii Bisericii Creștine, pentru că cei 3.000 de oameni au alcătuit cea dintâi comunitate creștină din Ierusalim, nucleul Bisericii de mai târziu.

De Rusalii se mai leagă și alte **tradiții și obiceiuri**, care diferă de la o regiune la alta. În unele zone, oamenii își împodobesc casele și gospodăriile cu ramuri de tei, nuc, plop sau stejar, pentru a alunga răul și bolile. Ramurile de tei au o simbolică aparte în această sărbătoare: se

crede că teiul ferește gospodăriile de grindină sau de duhurile rele ale zânelor. Flăcări le aduc din păduri, după care se sfințesc la biserică, iar credincioșii le iau acasă și le pun la icoane.

În Ardeal este obiceiul cunoscut ca “udatul nevestelor”. Femeile sunt stropite cu apă, pentru a fi sănătoase și frumoase tot restul anului.

În unele zone se spune că dacă de Rusalii este timp frumos, toată vara va fi frumoasă și rodnică.

Rusaliile sau Moșii de vară

Sărbătoarea pogorării Duhului Sfânt mai este cunoscută ca Rusalii, de la sărbătoarea trandafirilor din lumea romană, consacrată cultului morților. Creștinii au preluat obiceiul roman, făcând din sâmbăta dinaintea Rusaliilor una dintre zilele de pomenire a morților.

În unele zone ale țării, în sâmbăta Rusaliilor se împart oale împodobite cu flori și cu un colac deasupra, pentru pomenirea morților. În duminica Rusaliilor, se împart farfurii frumos împodobite pentru vii.

Întrucât Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt într-o legătură nemijlocită, luna de după duminica Rusaliilor este consacrată proslăvirii Sfintei Treimi, sărbătoarea Rusaliilor având astfel două zile.

LA PAS PE PĂMÂNT ROMÂNESC...

MĂNĂSTIREA CARAIMAN

Micu Ștefan, clasa a VIII-a

Bușteni este un mic oraș de munte în nordul județului Prahova, Muntenia, în centrul României. Este localizat pe Valea Prahovei, la poalele Munților Bucegi, care au altitudinea maximă de 2.505 m. Situat la 135 km de București, se întinde pe circa 7 km de-a lungul văii Prahovei, între „Vadul Cerbului” și tunelul săpat în pîntenul muntelui „Muchia Lungă”.

Altitudinea medie a orașului Bușteni este de 850 m. Este una dintre cele mai populare stațiuni de munte, oferind panorame spectaculoase, o mulțime de oportunități și activități de vacanță, de la schi la excursii montane. Are o populație de 10.463 locuitori.

Mănăstirea Caraiman este situată la o altitudine de aprox. 900 m, fiind printre cele mai mari altitudini în care s-a construit un locaş de cult în ţara noastră.

Mănăstirea „Înălţarea Sfintei Cruci” - Caraiman este o mănăstire ortodoxă, înfiinţată în anul 1998, la iniţiativa Preacuviosului Părinte Gherontie Puiu.

Este situată pe Valea Prahovei în oraşul Buşteni, la poalele Munţilor Bucegi, într-o poiană care are în mijlocul ei un brad cu o formă aparte.

Părintele Gherontie Puiu în vremea când era bolnav şi a fost internat în spital în urma unui accident vascular a avut un vis în care a văzut-o pe Maica Domnului care i-a spus: „Vei găsi un brad cu şase ramuri, lângă o apă curgătoare, pe un plai de unde se vede marea Cruce. Acolo să faci mănăstirea!”.

În urma acestui vis părintele Gherontie Puiu, cu ajutorul Maicii Domnului, a găsit locul indicat de Ea în această zonă minunată a României de pe Valea Prahovei.

Munţii îmbrăcaţi în verdele sincer al brazilor sunt ca o fortificaţie ce ocrotesc poiana în care se va construi mănăstirea. Culoarea senină a cerului îţi induce o stare de pace, iar Crucea din vârful Caraimanului este ca un mesager al credinţei ce priveşte în poiana însorită.

Manastirea Caraiman este o manastire ortodoxa aflata in localitatea Busteni, judetul Prahova, la poalele masivului Caraiman. Crucea de pe Caraiman parca strajuieşte poteca ce duce paşii pelerinilor spre manastire. Mergand spre telecabina din Busteni, la un moment dat, pe partea stanga, un indicator si o icoana arata poteca, cu dale de piatra pe alocuri, ce duce spre manastire. Poteca, mergand parca pe ascuns, pe sub coroanele intunecate ale brazilor, ajunge, in cele din urma, intr-o oaza de lumina, masivul Caraiman ivindu-se in toata splendoarea lui.

Locul pe care a fost construită manastirea, este un loc binecuvantat de Dumnezeu, un loc ideal pentru detaşarea de grijile vieţii cotidiene. Credincioşii care au ajuns aici sunt cuprinşi de un fior aparte, o stare de linişte şi pace.

Bibliografie: <http://www.manastireacaraiman.ro/ro/content/istoric/istoric/istoric>

TEHNOLOGII REVOLUȚIONARE

DESPRE SMARTWATCH

Enache Adrian, clasa a VIII-a

Dacă în întreg secolul XX ceasul de mână nu a fost altceva decât un accesoriu cu mecanisme a cărui utilitate era limitată strict la afişarea orei, în secolul XXI utilitatea ceasului de mână va fi cu totul alta. Noile ceasuri inteligente de tip SmartWatch vor înlocui treptat

ceasurile clasice și vor aduce funcții noi despre care nici nu puteam vorbi până acum câțiva ani.

Ceasul inteligent SmartWatch este ultima provocare a miniaturizării. Cu ani în urmă am înțeles destul de ușor cum sunt dispuse modulele și componentele într-un PC sau laptop, ulterior am făcut eforturi să înțelegem iarăși cum au încăput toate acestea într-o tabletă sau într-un smartphone, acum ne întrebăm iarăși cum de încap toate aceste componente într-un Smartwatch și parcă este imposibil de înțeles.

SmartWatch este de fapt un computer portabil de dimensiuni foarte mici, a cărui inteligență este uimitoare cu și fără lucrul în tandem cu un Smartphone.

În doar câțiva centimetri cubi, ceasurile SmartWatch includ: carcasă cu butoane, ecran tactil, baterie, card de memorie, ceas și după caz: telefon mobil, afișaj grafic, cameră video, difuzor, microfon, accelerometru, termometru, altimetru, barometru, bluetooth, GPS etc.

Ceasurile comunică excelent atât cu telefoanele cu sistem de operare Android, denumirea uzuală fiind cea de Smartwatch Android, cât și cu telefoanele cu sistem iOS, adesea numite prin analogie Smartwatch iOS, dar și cu alte dispozitive wireless precum: căști wireless, display Head-Up, pompă de insulină etc.

Desigur, totul depinde de modelul ales, de generație și de preț, însă precum ați constatat diferențele sunt deja enorme față de vechiul ceas clasic iar lucrurile nu se vor opri aici! Totul va evolua treptat, pe măsură ce se vor descoperi noi utilități și necesități.

Până atunci, este bine să știm că ceasurile SmartWatch compatibile cu Android sau iOS deja știu cum să ne facă viața mai plăcută în foarte multe feluri: apelare telefonică, handsfree, sincronizare apeluri, SMS și email, meteo, Facebook, Twitter și Skype, radio FM, calendar, planificator, player media, telecomandă, aplicații mobile, notes cu dictare, translator, file manager, alarmă, funcție anti depărtare de telefon, funcție găsim telefon rătăcit etc.

Lista continuă cu noi și noi funcții și cine știe unde se va opri în viitor: tracker de fitness, reminder sedentarism, tracker de activitate sportivă GPS pentru antrenamente, scufundări și sport în aer liber, cu funcții de urmărire a traseului, a scufundării, a numărului de ture și a vitezei de alergare, a numărului de pași, cronograf, hărți, busolă, asistent de nutriție, dieta zilnică, monitorizare a caloriilor, aplicații pentru reducerea stresului, relaxare și meditație, senzor pentru agresivitatea soarelui, monitorizare a bătăilor inimii, monitorizare a somnului etc.

Bibliografie: <https://www.welcome.ro/ce-este-si-ce-poti-face-cu-un-smartwatch>

DESPRE URAGANE

Brânzea Rareș, clasa a VIII-a

Una dintre cele mai distrugătoare forțe ale naturii este reprezentată de uragane. Alături de cutremure și vulcani, uraganele pot modifica regiuni întinse de teren și provoacă pagube economice enorme. Pierderile de vieți omenești sunt, de asemenea, numeroase.

În continuare, 10 lucruri pe care probabil nu le știți despre uragane.

- Cuvântul uragan, provine de la *o zeitate a civilizației Maya, Hurakan*, care, după o legendă maya, a fost cel care a provocat Marele Potop. Deși era doar o legendă, populațiile maya și-au construit așezările în locuri mai înalte, ferite de inundații. Cunoșteau forța distrugătoare a unui uragan.
- În războiul din 1898 dintre americani și spanioli, a intervenit natura, prin uraganele sale. Președintele McKinley a declarat că s-au temut mai mult de uragane decât de vasele spaniole. Datorită celor întâmplate, s-au pus bazele unui sistem de supraveghere a acestor fenomene, astăzi cunoscut sub numele de *Centrul Național pentru Uragane*.
- *Nu există nici o diferență între uragane și taifunuri*. Primele apar pe continentul american, iar celelalte în Pacificul de vest. Dar meteorologii le numesc pe ambele cicloane tropicale. Vânturile rotative cu o viteză de peste 200 km/oră sunt considerate uragane.
- Un fenomen straniu se întâmplă cu mișcarea de rotație a uraganelor. În emisfera nordică, uraganele se mișcă în sens invers acelor de ceasornic, iar în emisfera de sud, rotația urmează mișcarea acelor de ceasornic.
- Majoritatea uraganelor din Atlantic se formează de-a lungul coastelor de vest ale Africii. Aici aerul cald se întâlnește cu mase de aer rece, iar cele două mase de aer urcă în atmosferă. În timpul urcării, se rotesc, iar dacă condițiile permit, apar uraganele.
- Uraganele sunt însoțite de ploi torențiale, tunete sau tornade. Dar forța lor distrugătoare vine de pe oceane, unde vântul și valurile pot lovi zonele de coastă cu viteze de până la 300 de km pe oră. În 1970, valuri de peste 10 metri înălțime au lovit, în timpul unui uragan, regiunile de coastă ale Bangladesh-ului. Au murit atunci peste 300 de mii de persoane.
- Nu numai cutremurele au o scară care le măsoară intensitatea. *Echivalentul scării Richter pentru uragane este scara Saffir-Simpson*. Aceasta împarte uraganele în 5 categorii, în funcție de viteza acestora.
- De-a lungul istoriei, mai multe nave au fost scufundate de către uragane decât au reușit oamenii în timpul războaielor.
- Unul dintre cele mai puternice uragane din secolul al XXI-lea a fost uraganul Katrina. Acesta a lovit 7 state din SUA, iar cel mai afectat oraș a fost New Orléans, unde digurile de protecție au cedat în fața furiei naturii. În 2005, când a lovit SUA, Katrina a produs pagube de peste 80 de miliarde de dolari și a omorât 1836 de persoane.

- Datele despre uragane sunt culese în prezent cu ajutorul piloților Forțelor Aeriene ale SUA. Aceștia zboară prin „ochiul” uraganului, unde lansează sonde. Ele planează, având atașată o parașută, și culeg date despre uragan. Sondele sunt echipate cu tot felul de instrumente: barometre, termometre, higrometre (instrumente care măsoară umiditatea aerului și mai sunt numite umidimetre) sau anemometre (instrumente care măsoară viteza vântului).

Bibliografie: <http://www.scientia.ro/stiinta-la-minut/cultura-economie/2955-uraganele-10-lucruri-pe-care-nu-le-stiati.html>

OAMENI CARE AU SCRIS ISTORIE

GRIGORE ANTIPA

Gheorghe Rebeca, clasa a VIII-a

Grigore Antipa face parte din aceeași familie spirituală cu Spiru Haret sau Emil Racoviță – a savanților care au dat carierelor lor științifice o orientare practică, axată pe realizarea unor obiective concrete și complexe, cu un mare impact asupra modernizării societății românești. A fost un cercetător ilustru în mai multe științe ale naturii (biologie, zoologie, ihtiologie, oceanologie) și, totodată, unul dintre primii adepți ai ecologiei.

S-a născut la 27 noiembrie 1867 la Botoșani, ca fiu al lui Vasile Antipa, avocat, și al Zoiței Nicolau. A devenit însă din copilărie orfan de amândoi părinții și a fost crescut și educat în continuare, împreună cu fratele său Nicolae, de unchi și mătuși. A urmat școala primară în orașul natal și, din 1878, liceul la Iași, unde a avut profesori foarte buni.

Din 1885, devine student la Facultatea de Științe și Medicină a Universității din Iași dar, obținând o bursă regală, își întrerupe studiile pentru a le relua, la Jena, în Germania, ca student al marelui naturalist darwinist Ernst Haeckel (1834-1919), fondatorul ecologiei.

El însuși om de știință, oceanograf și cartograf marin, fondator al unor institute de cercetări și muzee oceanografice în Franța și Monaco și al unei fundații științifice care îi poartă numele, principele Albert I-a îndemnat pe Grigore Antipa să se dedice studiului faunei

și ihtiologiei Mării Negre. Sfatul a fost salutar căci exact asta va face mai târziu, cu mare succes, savantul român, după întoarcerea în țară.

În 1891, obține doctoratul cu calificativul maxim Summa cum laude acordat de Ernst Haeckel doar de trei ori de-a lungul carierei lui.

După încă un stagiul de câteva luni la Stațiunea zoologică din Napoli (Italia) se întoarce în țară în 1892 și obține o audiență la regele Carol I, în cursul căreia îi prezintă un memoriu despre introducerea pisciculturii raționale în apele României. Regele a fost extrem de receptiv la ideile lui, așa încât Grigore Antipa a fost numit concomitent Director General al Pescăriilor Statului și Director al colecțiilor de zoologie aflate în posesia Muzeului de Istorie Naturală din București, din cadrul Universității. De asemenea, regele i-a pus la dispoziție crucișătorul Elisabeta pentru o expediție internațională pe Dunăre și în Marea Neagră. Expediția a durat patru luni și cinci zile și a consemnat prima cercetare oceanografică românească. Rezultatele ei deosebite au făcut din Grigore Antipa un precursor pe plan național și mondial al hidrologiei.

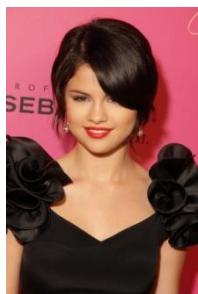
Ca Director General al Pescăriilor Statului (până în 1914) Antipa a implantat un program de zece ani de exploatare rațională a pescăriilor din lunca și delta Dunării, precum și de-a lungul limanurilor de la nordul și sudul gurilor Dunării. Datorită acestui program, producția de pește și de icre negre s-a dublat fără nici un impact negativ asupra mediului natural (curenți, cicluri biologice, viața animalelor) iar România a devenit al doilea exportator mondial de caviar, după Rusia și înaintea Iranului. El a fost reluat în 1947 de regimul comunist, dar din 1965 a fost abandonat datorită unui alt program, anti-ecologic de astă dată, de desecări, îndiguiri și canalizări care au condus la degradarea mediului și, drept urmare, la scăderea drastică a producției de pește. Fenomenul acesta a continuat și după 1990, așa încât România de astăzi importă 87 % din cantitățile de pește necesare pentru consum.

Bibliografie: <http://foaienationala.ro/biografii-grigore-antipa.html>

MONDENITĂȚI

SELENA GOMEZ

Minoiu Diana, clasa a VIII-a

Este o actriță și cântăreață americană, cel mai bine cunoscută pentru rolul lui Alex Russo pe Disney Channel, Magicienii din Waverly Place. Ea a jucat în filme de televiziune, Another Cinderella Story și Programul de Protecție al Prințeselor. Înainte de Disney a avut un rol în Barney&Friends. În 2008, ea a semnat un contract cu Hollywood Records și a contribuit la soundtrack-urile filmelor Tinker Bell, Another Cinderella Story și Magicienii din Waverly Place. Trupa ei, Selena Gomez & Scene, lansează albumul lor de debut Kiss&Tell pe 29 septembrie 2009.

Părinții ei Ricardo Gomez și Mandy Teefy divorțează atunci când ea avea cinci ani; mama sa s-a recăsătorit în 2006, cu Brian Teefy. Gomez, a fost numit după cântăreața Selena Quintanilla. Tatăl ei este de origine mexicană și mama ei este de origine italiană de aici se vad frumoasele trasaturi.

Gomez și-a început cariera la vârsta de șapte ani, jucând Gianna în „Barney & Friends”. Ea a spus că a învățat "totul" despre cum să acționeze în timpul spectacolului. Mai târziu, ea a avut roluri minore în „Spy Kids”: „Game Over” și filmul de televiziune „Walker”, „Texas Ranger”: Trial prin foc. În 2004, Gomez a fost descoperită de Disney Channel. Ea a apărut ca oaspete în „Suite Life of Zack & Cody” și „Hannah Montana” înainte de a primi rolul Alexandrei Margarita Russo (Alex Russo) în „Wizards of Waverly Place”. În 2009 joacă în filmul „Wizards of Waverly Place”, în care dintr-un accident Alex face ca părinții ei să nu se fi cunoscut niciodată. Filmul a atras 11.4 milioane de telespectatori. În 2008 joacă alături de Drew Seely în „Another Cinderella Story”, care este continuarea filmului „A Cinderella Story”, care îi are în rolurile principale pe Hilary Duff și Chad Michael Murry. În 2009 a jucat alături de Demi Lovato în „Princess Protection Program”. Este prietena buna cu Miley Cyrus și îi plac cainii și jucăriile.

ALINA EREMIA

Lecheș Denisa, clasa aVIII-a

Alina Eremia este o actriță și cântăreață română, membră a formației Lala Band, cunoscută pentru evoluția din serialul *"Pariu cu viața"*, difuzat pe postul de televiziune ProTV și pentru telenovela muzicală românească *"O nouă viață"*, difuzată pe postul Acasă TV.

Alina Eremia s-a născut la 15 decembrie 1993 în Buftea. A fost elevă a Colegiului Național George Coșbuc. A promovat examenul de bacalureat cu media 8.96, obținând punctajul maxim la sociologie. În 2013 a fost admisă la UNATC, cu media 9.55.

A debutat în muzică la vârsta de 5 ani, după ce părinții i-au remarcat talentul. Primul concurs la care a participat a fost "Abracadabra", unde a obținut premiul 3. Au urmat multe altele, printre cele mai importante numărându-se locul 5 la Eurovision Junior în 2005 cu melodia "Țurai".

În 2008, la vârsta de 15 ani, Alina a început colaborarea cu Disney Channel, dând viață melodiilor din Pocahontas și Pocahontas 2. În 2010 și-a împrumutat vocea lui Belle din Frumoasa și Bestia: Un Crăciun Încântător și Frumoasa și Bestia: Lumea magică a lui Belle. În februarie 2011, urmând sfatul mamei sale a participat la un casting organizat de MediaPro Pictures, în urma căruia a fost distribuită în rolul Ioanei Anghel (Pariu cu viața).

Cariera solo și-a început-o cu melodia "With or without you", o colaborare cu Mister Z. Contrar așteptărilor, piesa nu a prins la public, urmând ca Alina să cunoască succesul separat de trupa care a consacrat-o în aprilie 2013. "Tu ești vara mea", compusă de Adrian Sînă, a fost difuzată toată vara non-stop pe radiourile importante românești, refrenul ei fiind fredonat de mii de tineri. Au urmat "În dreapta ta" cu Vescan și "Cum se face", single-uri ce s-au bucurat de un succes care depășește cu mult "Tu ești vara mea". Alina Eremia a mai înregistrat melodiile „Cum se face” și „Când luminile se sting” în anul 2014 care au avut un foarte mare succes, iar în anul 2015 „Played You”, melodii scoase prin casa de discuri MediaProMusic.

Dragă Zână Primăvară

— Dragă Zână

Ai în păr frumoase

Ai venit la noi în

Ca să alungi negri

Ai

și

Le împrăștii pe câmpii,

și

Gălbioare

ai îmbrăcat

Cu frumoase coroane

Și spre ei s-au îndreptat

Harnicele

În stol, vin multe

Dau din aripioare,

Ies acum la .

Un alb și frumos
Țopăie neîncetat,
Este tare bucuros
Că Hristos a înviat.

Știm, o să ne părăsești,

Dar spune-i Zânei
Să facă-o lume de povești,
Cum ai făcut tu, Primăvară.

Fiind atât de fericiți de sosirea acestui anotimp, li s-a propus copiilor să ajute și la compunerea unei poezii prin care să îi mulțumească Zânei Primăverii pentru starea de bine pe care le-a adus-o. Sarcina lor a fost de a pune imaginile potrivite în spațiile libere ale poeziei compuse de către dna. educatoare Zaharia Nicoleta, fiecare primind în urma acestei activități o diplomă cu titlul „Micul poet”.

MAGIA VACANȚEI

Gheorghe Florentina Daniela, clasa a VII-a

Era o zi călduroasă de vară și în același timp prima zi din vacanța de vară. Eu și prietenele mele, Rebeca și Denisa ne hotărâserăm să mergem în pădurea care se afla la marginea orașului.

Ne-am luat corturile și rucsacurile și am pornit la drum. Când am ajuns, ne-am aranjat corturile și am decis să ne plimbăm puțin prin pădure. Deodată am zărit o floare luminoasă și nemaipomenit de frumoasă. Nu mai văzusem o astfel de floare până atunci. Ne-am apropiat încet de ea, apoi am atins-o și ne-am trezit într-un tărâm neobișnuit.

Acolo coroanele copacilor erau din vată de zahăr, iar trunchiurile din ciocolată. Drumul era din acadele, iar iarba din jeleuri verzi. Noi eram îmbrăcate cu rochii, aveam părul roz și niște aripi superbe. Când am realizat ce se întâmplase, am exclamat:

- Suntem zane și suntem în altă lume! Ce ar trebui să facem ca să ne întoarcem acasă?
- Chiar nu știi ! a zis Rebeca.

Apoi am văzut o bătrânică pe care am întrebat-o unde suntem, de ce suntem îmbrăcate așa și cum ajungem acasă. Ea ne-a zis:

- Vă aflați în “Ținutul Dulciurilor și al Zanelor”, de aceea sunteți îmbrăcate așa. Ma tem că nu puteți să vă întoarceți dacă nu faceți ce o să vă cer.
- Facem orice!
- Bine ! Trebuie să eliberați prințesa închisă în turn.
- De ce e închisă acolo?
- E o poveste lungă, dar o să v-o spun. Mama prințesei a murit când ea era mică și tatăl ei, regele ținutului, s-a recăsătorit. După moartea regelui, regina a întemnițat-o deoarece voia să dețină toată puterea asupra ținutului. Voi trebuie să o eliberați și să o aduceți la mine, iar eu îi voi da inelul magic al mamei ei cu care va scăpa de mama vitregă. Aveți grijă deoarece turnul este păzit.
- Vom avea grijă!

După aceea am plecat spre turn. Când am ajuns, i-am adormit pe cei care păzeau cu un praf magic, apoi am urcat în turn și am văzut prințesa care stătea și privea un tablou cu ea și părinții ei. Când ne-a văzut, a zis :

- Cine sunteți?
- E o poveste lungă pe care nu avem timp să ți-o spunem. Am venit să te salvăm și să te ducem la o bătrânică.
- Bine! Să mergem!

Am plecat împreună spre casa bătrânicii. Pe drum am aflat că o cheamă Ema și că bătrânică era mătușa ei, o vrăjitoare bună, care se numea Matilda. Când am ajuns, Ema și Matilda s-au îmbrățișat, apoi Matilda i-a dat prințesei inelul și ne-a zis:

- Acum trebuie să o ajutați să intre în castel și să închidă regina, iar apoi veți putea să vă întoarceți acasă.
- Bineînțeles că așa vom face !

După aceea am plecat spre castel. Când am ajuns, am luat-o pe Ema și am zburat, apoi am intrat pe un geam imens. Din fericire regina dormea așa că am putut să o luăm și să o ducem în turn, unde Ema a închis-o cu ajutorul inelului.

Apoi ne-am întors la castel, am stat la ceremonia de încoronare a Emei, după care, ea a zis:

- Vă mulțumesc foarte mult pentru că m-ați ajutat! N-o să uit niciodată!

- Nici noi n-o să uităm aceasta întâmplare!
- Acum e timpul să plecați.

Ne-a dus într-o camera în care era o floare precum cea din pădure. Am atins-o și ne-am trezit din nou în pădure.

Apoi ne-am întors acasă fericite că am ajutat o prințesă și ne-am promis că nu vom uita această vară cu un început de-a dreptul magic.

BIJUTERIA FURATĂ

Iordache Alecsandra, clasa a VII-a

Într-o zi ploioasă, într-un magazin de bijuterii din Anglia, s-a produs un jaf. Doamna Mary a sunat la politie și a cerut ajutor. Ajuns la fața locului, ofițerul James a întrebat-o pe doamna Mary:

-Cum s-a întâmplat?

-Nu știu! Eram la baie, iar alarma a pornit. Când am ajuns la casă, era goală, iar bijuteriile nu mai erau.

-Înțeleg! Numele meu este James. O să facem câteva poze și o să vă contactăm dacă este ceva nou.

-Mulțumesc! Seară bună!

-La fel!

Ofițerul James era un tânăr, de puțin timp angajat la poliția din Anglia. Tatăl său a fost un polițist bun, dar a fost împușcat de către un hoț, când James avea opt ani. Șocul pricinuit de pierderea tatălui său a fost foarte mare, de aceea acesta a jurat că va ajunge un ofițer foarte bun și nu va lăsa niciun hoț să-i scape.

-Băieți, hai să mergem! spune James. Avem treabă.

După ce au plecat, James a început să lucreze la acest caz până târziu. Într-un final, spre orele 23:00, a plecat de la birou cu gândul la cazul doamnei Mary.

A doua zi, a descoperit că, acum câteva zile, în zona unde s-a întâmplat jaful la magazinul doamnei Mary, avuseseră loc încă două jafuri la magazinele de bijuterii din zona. Hoțul nu fusese prins, deci era posibil ca "protagonistul" acestor jafuri să fie unul și același.

-Uite! În această zonă au fost mai multe jafuri. De ce nu punem noi "niște capcane" în noul magazin?

-Ar fi o idee bună! a spus James.

În această seară, două echipaje de poliție împreună cu ofițerul James s-au despărțit în două grupări pentru a-l putea prinde pe hoț. Când hoțul a ieșit din magazin, polițiștii l-au încojurat.

-Ofițer James este numele meu! spune ofițerul arătându-i insigna. Ești arestat pentru furt!

Polițiștii l-au încătușat și l-au dus la secție. Doamna Mary și proprietarele celor două magazine și-au recuperat bijuteriile.

Acesta a fost primul caz al ofițerului James.

ÎN LOC DE ÎNCHEIERE

GÂNDURILE UNEI GENERAȚII AFLATE LA FINAL DE CICLU PRIMAR

Rămas bun, clase primare!

Jalbă Justina

Aveam 6 ani, când,
Cu ghiozdan și cu fundiță,
Am devenit școlăriță.

Mama mă ducea de mână
Și mergeam cu voie bună
Cu-n buchet de floricele
Să le ofer doamnei mele.

Anii au trecut în zbor
În liniștea pașilor,
În zarva colegilor,
În scrierea temelor...

Sub privirea doamnelor,
Am crescut, m-am ridicat,
Pe părinți i-am bucurat
Și azi, în zi de sărbătoare,
Îmi iau rămas bun
De la doamna învățătoare,
Privind încrezătoare
Spre treapta următoare.

Cernat Ștefania

Prima zi de școală,
Vă spun drept,
Nu prea mi-o amintesc...
Dar deseori re trăiesc

Momente plăcute petrecute-n clasă,
În curte, în excursii, pe teren, pe-acasă...

Chiar dacă nu-ntotdeauna
Ne-am purtat exemplar,
O clasă ca a noastră
E un lucru rar!

Cât despre-nvățătoare...
La greu nu ne-a lăsat,
Răbdare a avut,
Multe ne-a explicat.

Boboci la gimnaziu, în toamnă vom fi
Promitem cu toții că ne-om strădui
Ca doamna să poată zice:
“Au fost ai mei copii!”

Dăscălescu Teodora

Iată-ne ajunși la ultima serbare
Alături de a noastră doamnă-nvățătoare!

Mi-amintesc cum mâna dumneavoastră
M-a condus pe primul bastonaș,
Apoi litere am scris
Cu și mai mult curaj!

Totul a prins contur
Cu dumneavoastră-n jur.
Vă mulțumesc și fac promisiunea
Că-mi voi îndeplini cu brio misiunea!

